

ΛΕΣΧΗ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ
ΣΈΡΓΟΥΦ
ΧΟΛΜΣ
ΓΚΑΖΙΑ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΑ!

ISAAC PALMIOLA

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
NÚRIA APARICIO

Τζούλια

Δεν την τρομάζει τίποτα.
Λέει αυτό που σκέφτεται και είναι
τόσο πειστική, που μπορεί
να πουλήσει ψυγείο σε Εσκιμώο.
Λατρεύει τα αστυνομικά βιβλία
και παθιάζεται με τις επικίνδυνες
υποθέσεις.

Ντιέγκο

Είναι ιδιοφυΐα στην πληροφορική
και την τεχνολογία. Χρησιμοποιεί
τάμπλετ, υπολογιστές και κινητά
με την ίδια ευκολία που ξετυλίγει
τα δώρα του. Γι' αυτόν, η στρίγκλα
εξ αγχιστείας αδελφή του είναι
χειρότερη κι από το πρωινό ξύπνημα.

Δόκτωρ Γάτσον

Οι τεμπέλικες αρκούδες μοιάζουν υπερκινητικές πλάι σ' αυτόν τον χοντρούλη γάτο, που γεννήθηκε κουρασμένος. Δεν αφήνει το χουζούρι του, εκτός κι αν του προσφέρουν φαγητό πολύ προσεγμένο (γατοτροφή όχι, ευχαριστώ). Τα μεγάλα πάθη του είναι το φαΐ και ο ύπνος, αλλά, αν και δεν του φαίνεται, καμιά φορά δείχνει μεγάλο αστυνομικό δαιμόνιο. Μπορεί να μιλάει με τον Σέργουφ και τ' αφεντικά του.

Σέργουφ

Επικοινωνεί με τα αφεντικά του και αντιλαμβάνεται τα ανθρώπινα συναισθήματα, ικανότητες που τον κάνουν έναν από τους πιο ικανούς ντετέκτιβ του κόσμου. Σκανδαλιάρης, ένας καπετάν φασαρίας, πονηρούλης και μικροκαμωμένος. Η μεγαλύτερη αδυναμία του είναι οι ψηλές σκυλίτσες...

Κεφάλαιο 1

Η Τζούλια και ο Ντιέγκο δεν είχαν πατήσει ποτέ το πόδι τους στο Μόντε Κάρλο, την πόλη της φοβερής χλιδής και των διαμαντιών. Ούτε ο Σέργουφ με τον Γάτσον είχαν ξαναπάει, φυσικά. Και οι δύο είχαν μείνει άφωνοι βλέποντας τόσα κακομαθημένα κατοικίδια. Από τότε οι γάτες έκαναν γαλλικό πεντικιούρ; **ΤΙ ΤΡΕΛΑ** κι αυτή!

Ωστόσο, όλοι είχαν βάλει στη βαλίτσα τους σαγιονάρες και πολλά μαγιό. Ήθελαν να επωφεληθούν από τη διαμονή που είχαν κερδίσει και σκόπευαν να περνούν είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο είτε μέσα στην πισίνα είτε καταβροχθίζοντας γκουρμέ φαγητά.

Αυτό που δεν μπορούσαν να φανταστούν ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα ήταν το σούπερ ξενοδοχείο που έβλεπαν μπροστά τους.

«**Βρισκόμαστε στη ΧΛΙΔΟΧΩΡΑ!**» αναφώνησε ο Ντιέγκο κατεβάζοντας σιγά σιγά τα γυαλιά ηλίου.

Ακριβώς! Βρίσκονταν σε μια Χλιδοχώρα στο τετράγωνο. Το Ξενοδοχείο & Σπα Καμενομούρης δέσποζε στο λιμάνι του Μόντε Κάρλο, με θέα πολυτελή **ΓΙΟΤ** που διέθεταν **ΕΛΙΚΟΔΡΟΜΙΑ** και στο κατάστρωμά τους κόσμος απολάμβανε τη **ΣΑΜΠΑΝΙΑ** του. Τα αυτοκίνητα που έφταναν στο ξενοδοχείο ήταν εντυπωσιακά καμπριολέ και τεράστιες **ΛΙΜΟΥΖΙΝΕΣ** με φιμέ τζάμια.

«Καλημέρα, κύριοι, καλώς ορίσατε». Ένας γκρουμ με στολή πήρε τις βαλίτσες τους. «Πρέπει να είστε οι σπουδαίοι νικητές του πρωταθλήματος **ΣΚΕΨΟΥ Ή ΧΑΣΟΥ**».

Η Τζούλια και ο Ντιέγκο κούνησαν καταφατικά το κεφάλι τους. Εκείνες οι πολυτελείς διακοπές σε

ένα πεντάστερο ξενοδοχείο του Μόντε Κάρλο, που περιλάμβαναν βόλτες με γιοτ και εισιτήρια για το ΓΚΡΑΝ ΠΡΙ ΤΗΣ ΦΟΡΜΟΥΛΑ 1 ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ, ήταν η ανταμοιβή τους για τη νίκη τους σ' ένα τουρνουά επιτραπέζιων παιχνιδιών που παραλίγο να τους κοστίσει τη ζωή στην τελευταία περιπέτειά τους.

Ο γκρουμ τούς οδήγησε στο εσωτερικό του ξενοδοχείου. Γύρω τους, οι πελάτες ήταν απίστευτα στομπ: πανάκριβα ρούχα, κοσμήματα ακόμα και στα δάχτυλα των ποδιών, εξεζητημένες πόζες και μπάτλερ που τους άνοιγαν τις πόρτες για να περάσουν.

Ο Σέργουφ είχε πάθει κι αυτός την πλάκα του. Είχε εντοπίσει μια πανέμορφη σκυλίτσα με υπέρκομπο χτένισμα κι ένα περιλαίμιο με διαμάντια που κόστιζε δέκα φορές όσο το διαμερισματάκι των αφεντικών του.

«Πολλά αυτοκίνητα και πολλά κοσμήματα, αλλά φαγητό δεν έχω δει ακόμα», νιαούρισε ο Γάτσον, εγκατεστημένος στο σακίδιο του Ντιέγκο.

Η Τζούλια έμεινε ακίνητη όταν μπήκε στο λόμπι της εισόδου. Στον κεντρικό τοίχο υπήρχε το **ΓΙ-ΓΑΝΤΙΟ πορτρέτο** ενός άντρα δίπλα σ' ένα αγωνιστικό αυτοκίνητο. Το πρόσωπο του χαμογελαστού πιλότου, ενός μεσόκοπου κυρίου, ήταν σημαδεμένο από ένα εντυπωσιακό έγκαυμα.

«Ποιος είναι αυτός ο κύριος;» ρώτησε η Τζούλια.

Ο γκρουμ παραξενεύτηκε με την ερώτηση. Την κοίταξε σαν να μην μπορούσε να πιστέψει ότι δεν είχε αναγνωρίσει έναν άνθρωπο τόσο διάσημο όσο και ο Λιονέλ Μέσι.

«Είναι ο **ΝΙΚ ΚΑΜΕΝΟΜΟΥΡΗΣ**, δεσποινίς, ο ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου», εξήγησε. «Ήταν ένας από τους καλύτερους πιλότους της εποχής του, ζωντανός θρύλος της **ΦΟΡΜΟΥΛΑ 1**».

Στην Τζούλια είτε μιλούσες για την καλλιέργεια της καυτερής πιπερίτσας είτε για τη **ΦΟΡΜΟΥΛΑ 1**, το ίδιο την ενδιέφερε. Πάντως, είχε ακούσει για τον Μικέλε Καζανόβα, έναν Ιταλό πιλότο που τελευταία έβγαινε σχεδόν πάντα νικητής.

Ο γκρουμ τούς συνόδευσε μέχρι τη **σουίτα** τους, στον ένατο όροφο. Αφού ακούμπησε τις βαλίτσες στην είσοδο, τους άφησε μόνους για να απολαύσουν το δωμάτιό τους.

«**ΠΟΠΟ!**» αναφώνησε η Τζούλια.

Η σουίτα ήταν πιο μεγάλη από το σπίτι τους, με αμέτρητες απίστευτες πολυτέλειες. Η Τζούλια έβαλε μπροστά το τζακούζι για να κάνει ένα αφρόλουτρο, ενώ ο Ντιέγκο χοροπηδούσε πάνω σ' ένα κρεβάτι με στρώμα νερού. Ο Γάτσον άρχισε να καταβροχθίζει εκλεκτά σοκολατάκια με κομματάκια τραγανής φράουλας και ο Σέργουφ απόλαυσε μια σανίδα μασάζ για σκύλους που του έξιχνε αυτόματα την κοιλιά.

Τότε κάποιος χτύπησε την πόρτα.

Η Τζούλια έτρεξε ν' ανοίξει. Άργησε λίγο να συνειδητοποιήσει ότι ο άνθρωπος που έβλεπε μπροστά της ήταν ο ίδιος που εικονιζόταν στο γιγάντιο πορτρέτο του Λόμπι.

«Καλημέρα. Είμαι ο **ΝΙΚ ΚΑΜΕΝΟΜΟΥΡΗΣ**», χαιρέτησε ο άντρας. «Ήθελα να σας καλωσορίσω προσωπικά στο ξενοδοχείο μου και να σας καλέσω για ένα **ΣΝΑΚ** με τους πιο επιφανείς επισκέπτες σ' ολόκληρο το Μόντε Κάρλο».

«**ΕΕΕ... ΕΝΤΑΞΕΙ...** Νομίζω ότι έχουμε ένα κενό στην ατζέντα μας, ευχαριστώ πολύ». Η Τζούλια δεν είχε την παραμικρή αμφιβολία ποια έπρεπε να είναι η απάντηση. «Θα χαρούμε να πάρουμε ένα σνακ μαζί σας».

«Τέλεια, σας περιμένω σε λίγα λεπτά στον δέκατο όροφο». Ο Νικ Καμενομούρης έκανε μεταβολή και απομακρύνθηκε στον διάδρομο, ενώ η Τζούλια **χοροπηδούσε γεμάτη ευφορία**. Είχε μεγάλη επιθυμία να κάνει παρέα με τους πιο εκλεκτούς

επισκέπτες του Μονακό. Βρισκόταν λίγη ώρα στο ξενοδοχείο και η πολυτέλεια την είχε ήδη χτυπήσει κατακέφαλα.

Ο Ντιέγκο είχε καρφώσει τα μάτια του πάνω της. Είχε ήδη ετοιμαστεί για το ΣΠΑ! Δεν είχε καμιά διάθεση για σνακ με προσωπικότητες που δεν γνώριζε, αλλά ήξερε ότι δεν είχε επιλογή. Έπρεπε να αφήσει στην άκρη το μαγικό του και να ευπρεπιστεί λίγο, αλλιώς η αδελφή του δεν θα του το συγχωρούσε ποτέ.